

George Bacovia (Septembrie 2023)

George Bacovia – născut la 4 septembrie 1881 la Bacău- cel mai important poet simbolist român. Stilul său original, tonalitatea distinctă a versurilor sale, caracterizate de așa-numita atmosferă bacoviană, de o copleșitoare dezolare, limbajul precis, tăios, sobru, ironic uneori, l-au impus pe Bacovia în rândul simboțiștilor, el fiind considerat unul dintre cei mai importanți precursori ai poeziei române moderne. unul dintre cei mai importanți poeți din poezia română modernă.

George Bacovia, George Andone Vasiliu pe numele complet, este autorul unor volume de versuri și proză scrise în baza unei tehnici unice în literatura română. Unul dintre cei mai cunoscuți autori canonici, Bacovia este cunoscut astăzi și drept cel mai mare poet care a reprezentat simbolismul din literatura română. George Bacovia s-a născut în casa comerciantului Dimitrie Vasiliu, fiu al răzeșului Vasile Andonie din Bogdănești și al Paraschivei (Pachia), fata cronicarului Mustea. Mama lui Bacovia a fost Zoe Vasiliu, fiica unui boier. Și-a petrecut copilăria în Bacău, iar la doar 6 ani începea să învețe limba germană, urmând ca între anii 1889 și 1890 să înceapă clasa întâi la un pension din Bacău. În anul 1891 se înscrie la Școala Primară Domnească nr. 1 din Bacău, iar trei ani mai târziu termină cursul primar și în același an se înscrie la Gimnaziul Ferdinand din Bacău. Perioada liceului îl inspiră pentru câteva dintre cele mai frumoase poezii, printre care „**Amurg violet**”, scrisă în 1899. Descoperă că are talent la desen, dar și la vioară și la alte instrumente din orchestra școlii, pe care o și dirijează. De asemenea, se evidențiază și la gimnastică, iar în 1899 obține premiul I pe țară la concursul „Tinerimii române” pentru desen artistic după natură. În anul 1900 Bacovia se înscrie la Școala Militară din Iași, de unde se retrage în al doilea semestru, din cauza faptului că nu a putut suferi disciplina cazonă. În această perioadă a compus poezia „**Plumb**”, pe care a terminat-o abia în 1902. A absolvit liceul din Bacău în anul 1903, iar ulterior s-a înscris la Facultatea de Drept din București. În acest timp a

colaborat cu revista „Arta” de la Iași, s-a retras de la Facultatea de Drept din București și s-a stabilit în București în anul 1905, împreună cu fratele său Eugen. Între anii 1903-1904 a frecventat cenaclul lui Macedonski, unde a citit pentru prima oară poeziile **”Plumb”** și **”Nervi de toamnă”** (1904). A colaborat la „Românul literar” al lui Caion în anul 1912, dar și cu „Flacăra”. A fost copist la Prefectura din Bacău, iar în anul 1913 a devenit ajutor contabil la aceeași prefectură, dar s-a îmbolnăvit și a demisionat. În anul 1914 Bacovia s-a internat la sanatoriul Dr. Mărgăritescu din București. În 1916, la vârsta de 35 de ani, se produce debutul său editorial cu volumul **”Plumb”** (1916), sub îngrijirea lui Ion Pillat, într-un tiraj de 500 de exemplare, pentru care avea să obțină Premiul Ministerului Artelor, în anul 1923.

A continuat cu volumele: **”Scânteii galbene”** (1926), **”Bucăți de noapte”** (proză, 1926), **”Cu voi...”** (1930), **”Comedii în fond”** (1936), **”Stanțe burgheze”** (1946). George Bacovia ne-a lăsat bine-cunoscutele **poezii ”Decembre”, ”Lacustră”, ”Cuptor”, ”Nervi de primăvară”, ”Nervi de toamnă”, ”Amurg violet”, ”Alb”, ”Vocale”, ”Marș funebru”** ș.a.

Bacovia a colaborat cu versuri la mai multe reviste, precum ”Astra”, ”Versuri”, ”Flacăra”, ”Românul literar”, ”Noua revistă română”, ”Gândirea”. A primit Premiul Societății Scriitorilor Români pentru poezie (1925), precum și Premiul Național pentru Poezie (1934, ex aequo cu Tudor Arghezi).

În anul 1928 se căsătorește cu Agatha Grigorescu și se stabilesc împreună la București, acolo unde soția sa era profesoară. Încă din 1933 se stabilește definitiv împreună cu familia în București și i se tipărește volumul antologic **Poezii**. În noiembrie 1931 i s-a născut singurul fiu, Gabriel.

George Bacovia moare în ziua de 22 mai 1957 în locuința sa din București, alături de soția sa, șoptindu-i: „Vine întunericul”.

Despre Bacovia s-a spus că a fost un poet simbolist, însă criticii literari au remarcat că operele sale aparțin poeziei române moderne. Critici precum George Călinescu au văzut în Bacovia un neosimbolist, un poet cu o materie poetică insuficientă. După cel de-al Doilea Război Mondial, poezia lui este afiliată curentelor de gândire mai noi și este pusă în paralel cu teatrul absurdului, cu anumite curente ale modernismului poetic, suprarealismul, imagismul sau chiar expresionismul sau

existențialismul.

